

spørgselsdebat vil det være muligt at vedtage en dagsorden, som også kan handle om brugen af miljøgarantien i forbindelse med komitéproceduren. Også derfor vil det være godt, om vi forinden debatten ved, hvor vi står.

Svar (28/2 95)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Et medlemsland, som ønsker at anvende nationale bestemmelser under henvisning til Traktatens artikel 100 A, stk. 4, må, i forbindelse med at det giver Kommissionen meddelelse herom, klart angive og begrunde, at der er tale om vigtige behov i stk. 4's forstand, og dermed fjerne enhver mistanke om protektionisme eller misbrug for at forvride konkurrencevilkårene til egen fordel. Heri ligger, at det er afgørende, om der i det konkrete tilfælde kan redegøres tilstrækkelig overbevisende for, at der foreligger vigtige behov i artikel 100 A, stk. 4's forstand. De nationale bestemmelser vil herefter i givet fald skulle bekræftes af Kommissionen.

Det er fortsat den danske regerings opfattelse, at hverken Traktatens formulering eller Domstolens praksis udelukker anvendelse af artikel 100 A, stk. 4, ved kommissionsdirektiver, som det er nævnt i spørgsmålet. Der er imidlertid, blandt medlemslandene og Kommissionen, forskellige opfattelser af mulighederne for at anvende artikel 100 A, stk. 4, i disse tilfælde. Som der har været eksempel på er det EF-Domstolen, som i sidste instans tager stilling til spørgsmål, hvorom der er uenighed, idet den endelige fortolkning af EF-Traktaten, herunder af bestemmelsen i artikel 100 A, stk. 4, som bekendt henhører under EF-Domstolen, jf. EF-Traktatens artikel 164.

Spm. nr. S 983

Til finansministeren (17/2 95) af:
Else Winther Andersen (V):

»Vil ministeren oplyse, om mangelen på en fast bagatelgrænse for udbud i cirkulæret om udbud og udlicitering er til hinder for en effektiv udnyttelse af ressourcerne i staten?«

Svar (24/2 95)

Finansministeren (Mogens Lykketoft): Finansministeriets cirkulære af 21. januar 1992 om udlicitering af statslige drifts- og anlægsopgaver blev moderniseret pr. 1. marts 1994. Som almindelig bevillingsregel gælder fortsat, at opgaver, der vil kunne udføres af eksterne leverandører, skal underkastes en udbudsrunde med passende mellemrum.

I det nye cirkulære blev der indføjet en fleksibel bagatelgrænse, hvorefter opgaver ikke skal udbydes, hvis statsinstitutionen godtgør, at det ikke er muligt at udbyde opgaven eller nogen del heraf i konkurrence, eller hvis den godtgør, at udbuddet af opgaven medfører uforholdsmæssig store omkostninger eller administration. Baggrunden for ændringen var, at det gamle cirkulære var usmidigt og lagde op til en meget firkantet tolkning af bestemmelserne.

Ved en udbudsforretning vil der altid være en række følgeomkostninger. Det gælder dels direkte omkostninger som f.eks. annoncering og dels indirekte omkostninger i form af arbejdstid, der medgår til at sikre en sagsbehandling, som giver alle tilbudsgivere en fair behandling. Afgørelsen af, hvad der er en administrativ og økonomisk forsvarlig gennemførelse af udbud og udlicitering, afhænger derfor i høj grad af den konkrete sammenhæng, og den kan der ikke tages højde for med en fast bagatelgrænse; det er den enkelte institution selv bedst til at skønne.

Spm. nr. S 984

Til finansministeren (17/2 95) af:
Else Winther Andersen (V):

»Vil ministeren oplyse, om formålet med cirkulæret om udbud og udlicitering er at sikre fornuftig ressourceudnyttelse i staten?«

Svar (24/2 95)

Finansministeren (Mogens Lykketoft): Finansministeriets cirkulære nr. 42 af 1. marts 1994 om udbud og udlicitering af statslige drifts- og anlægsopgaver er ét af flere midler til at sikre en fornuftig ressourceudnyttelse i staten.